

s a hó mélyéről villogó csillagok
s az ég színére tapadt kényes kavicsok
millió darabra repednek szerte
izgága cigánydaloktól,
énekes veszekedések
kevert kórusának didergő dalaitól.
S a hajnali kék utakra
finom porhavat hord és hint a szél
a kötőrő, jégtörő, kristálytörő varjak
ágon lebegő városából.

Egy első betű

Elszabadulnak kételyeink és
kérdés-meteorológia fészkei be
magát a világon. Akkor lesz csak
igazi jégkorszak, igazi fehér semmi.
Ki-ki egy szarkalábnyi feketét,
első betűt megpróbál majd kimondani
egy állításból, de minden elrepül,
mindent elhessentenek a többiek.
Elszabadulnak kételyeink s marad
bizonyosságnak ég és föld, tűz és víz,
fehér és fekete, ez épp elég lesz
egy kitartóbb emberiségnek.

SZÁVAY
ISTVÁN:
ADY
EMLEKEZETE